

سه مبحث اصلی در خصوص رفع مشکلات صنعت سیمان

در مصاحبه با مهندس محمد فاطمیان

مدیرکل دفتر صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت

■ مهندس محمد فاطمیان

مدیرکل دفتر صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت

کمیسیون صنعت اتاق تهران هفته گذشته میزبان گروهی از کارشناسان، فعالان حوزه سیمان، روسای تشکلهای این حوزه و البته مسئولان و مقامات عالی وزارت صنعت، معدن و تجارت بود تا به موضوع صنعت سیمان و چالشهایی که با آن ها دست به گریبان است و پیش رو دارد بپردازد. یکی از حاضران در این جلسه محمد فاطمیان، مدیرکل دفتر صنایع معدنی بود که درباره موضوعات مطرح شده در جلسه و چالشهای این حوزه و راهکارها گفتگویی انجام داده است که در ادامه می خوانید:

* نظر شما در مورد جلسه امروز چه بود؟

جلسه کمیسیون صنعت و جلساتی که به این شکل در کمیسیونهای تخصصی صنعت و معدن تشکیل می شود، مثلاً در اتاق بازرگانی، می تواند نقش خوب و تعیین کننده ای در پیشبرد و حل مسائل و مشکلات بخش های مختلف داشته باشد؛ حالا امروز بحث سیمان بود. در بحث سیمان به نظر می رسد که ما با سه محدوده و بحث اساسی روبه رو هستیم. اولین موضوع روش های تولید و بهینه سازی یا کمک به ارتقای تولید بهینه هست که اینها یک بخش قضیه است. طرف دیگر موانع قانونی و کاستی هایی هست که حالا یا در اجرای بسیار تند قانون یا در کمبود و نبود قانون وجود دارد و اتاق و تشکلهای و در واقع کمیسیونهایی تخصصی مانند کمیسیون صنعت اتاق می توانند به عنوان پیشنهاد دهنده این موضوعات را مطرح و بررسی کنند؛ البته نه در قالب جلساتی که صرفاً جنبه تشریفاتی داشته باشند.

رویکرد این جلسات باید کارشناسی تر با وقت مناسب باشد و اگر افراد تنها بخواهند اظهار نظرات شبه سخنرانی کنند، خیلی ایده های نوآورانه خلق نمی شود. بخش سوم قضیه هم در کنار اصلاح قوانین و تولید بهینه موضوع مارکتینگ و بازاریابی است. به نظر من در این بخش هم اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی تهران می تواند همان طور که در اسمش هم هست، پیشرو باشد و اتاق فکری برای بحث بازرگانی باشد؛ البته این به معنی این نیست که جاهای دیگر نباید فکر کنند.

* یعنی می گوئید بخش خصوصی باید نقش پررنگ تری بازی کند؟

بله. اتاق به عنوان پارلمان بخش خصوصی و به عنوان راس و رهبری بخش خصوصی و به عنوان بالاترین هرم تصمیم گیری در بخش خصوصی تاثیرگذار و دارای روابط مستقیم با دولت هاست و همواره می تواند نقش آفرینی خوبی داشته باشد. من شخصاً انتظار دارم الان که بسیاری از تولیدات ما در کشور دچار چالش فروش هستند؛ یعنی مقوله تجارتشان به مشکل خورده، چه در

حوزه داخلی و چه خارجی و جهانی، اتاق نقش بیشتری بپذیرد و قوی تر ورود و کمک کند.

* آیا وزارت خانه به اتاق و تشکل های صنفی مثل تولیدکنندگان سیمان این فضا را می دهد؟

بله در جلسه کمیسیون هم بحث اختیارات مطرح شد؛ به هر حال اختیارات ورود تشکل هایی مثل انجمن کارفرمایان سیمان به بحث های رقابتی و کنترل بازار، البته با شرط رقابتی عمل کردن در فضای کسب و کار مورد توجه است و جرقه آن هم در کمیسیون صنعت اتاق تهران زده شد و حالا باید روی این مقوله کارهای تکمیلی صورت گیرد.

* با توجه به چالش های حوزه سیمان در کشور و نگرانی هایی که تشکل صنفی این بخش نسبت به تعطیلی واحدها و ورشکستگی اعلام کرده است، الان وزارتخانه چه کمکی می تواند انجام دهد و چه برنامه ای دارد؟

وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت حاضر به همکاری برای برطرف کردن چالش هاست و در صحبت های قائم مقام وزیر آقای خسرو تاج در جلسه کمیسیون هم این موضوع مطرح شد. به نظر می آید چنانچه آن انجمن و تشکل از محدوده های قانونی ای که در قوانین کلان کشور از بُعد اقتصادی وجود دارد عدول نکنند، مجاز است اقداماتی را انجام دهد و اختیاراتی داشته باشد.

* این اختیارات روی چه موضوعاتی است؟

روی شکل دهی نحوه ورود به بازار، در واقع ساختار سازی بازار و مدلینگ کردن که نقش بسیار مهمی دارد، می تواند ورود کند.

* یعنی وزارت صنعت، معدن و تجارت ساختار سازی در صنعتی همچون سیمان را حاضر است به بخش خصوصی واگذار کند؟

بله و اصلاً این موضوع در اختیار بخش خصوصی هست، چه کسی فروش را انجام می دهد؟! خوب خود بخش خصوصی. ذی نفعشان چه کسانی هستند؟ خود بخش خصوصی، گزارشات سود و زیان، فعالیت در بورس، هیات مدیره، بودجه و مجمع و ... را چه کسانی می دهند، بخش خصوصی و در واقع ذی نفعان اصلی هم بخش خصوصی هستند. مثلاً در زنجیره ای ارزش و در محیط کسب و کار سیمان بازیگران اصلی خود بخش خصوصی است که در این جلسه هم به آن اشاره شد و تعداد زیادی از اینها و بخش مهمی خود هلدینگ ها هستند. یعنی خوشبختانه اینها هلدینگ دارند.

* مثل سیمان فارس خوزستان؟

بله، مثلاً ده تا واحد سیمانی از هفتاد تایی که در کشور وجود دارد با یک هلدینگ است. دوازده تا با یک هلدینگ دیگر و ... که اینها خیلی ظرفیت های خوبی است و معنی اش این است که آن ها در تصمیم گیری ها و در اجرا می توانند نقش داشته و سرعت عمل داشته باشند. ببینید آن مقاومت هایی که در طراحی ساختارهای جدید اصولاً ما از نظر فرهنگ پذیرش یا عدم پذیرش ممکن است با آن مواجه شویم، در ساختارهای هلدینگ با آن خیلی کم مواجه می شویم. بهتر از آن ساختار کنسرسیومی است که باید به آن سمت هم حرکت کنیم.

در هلدینگ ها بیشترین سهام می تواند حرف بیشتر را بزند، ولی در ساختارهای کنسرسیومی منافع مشترک برای زمان های مشخص و در مکان های مختلف در قالب پروژه محور تعریف می شود و چند شرکت و چند تشکل با هلدینگ می آیند مشترکاً با حفظ منافع کاری را پیش می برند.

به نظرم با توجه به شرایط حوزه سیمان این کنسرسیوم در اینجا می تواند ساختار صادرات محور بودن را پایه گذاری کند. به اعتقاد من هم اکنون ظرفیت های بسیار مناسبی برای حل مشکلات از جمله در حوزه سیمان وجود دارد. باید تشکل ها، محدودیت ها و مشکلات خود را در کمیسیون های تخصصی همچون صنعت اتاق مطرح کنند و بعد اتاق وارد عمل شود و با کمک نمایندگان دولت که در اتاق هستند موضوع به استحضار مسئولان و مقامات وزارتخانه ها و عالی دولت برسد تا برای حل آن ها تصمیم گیری صورت گیرد و در نهایت برطرف شود. البته به اعتقاد من یکی از چالش های کنونی ما این است که در اجرا دچار مساله ضعف اجرای فرآیندی هستیم.

* سایت خبری اتاق تهران